

Mag een gelovige lid worden van een vakbond?

2 Korinthe 6:14; Johannes 17:16

Deze vraag kan van verschillende standpunten gezien en beantwoord worden en ik zal trachten ze te belichten.

In Gods Woord lezen we in Johannes 17:16: *"Zij zijn niet van de wereld, zoals ik niet van de wereld ben"* en in 2 Korinthiërs 6:14: *"Gaat niet met ongelovigen onder een ongelijk juk"*. Deze schriftplaatsen veroordelen duidelijk een verbinding van gelovigen en ongelovigen.

Dit geldt wel in de eerste plaats als het gaat om een verbinding op geestelijk gebied, want dan lezen we in 2 Timotheüs 2:21; *"Als iemand zich van deze vaten reinigt, zal hij een vat zijn tot eer"*.

In de tweede plaats als het een verbinding door huwelijk betreft, waar men samen moet leven en moeilijkheden te dragen heeft. In de derde plaats een zakelijke verbinding of compagnonschap waar men dagelijks beslissingen te nemen heeft in zaken, die de een uit een heel ander oogpunt zal bezien dan de ander. Welk deel heeft de gelovige met de ongelovige? (2 Kor. 6:15, Ef. 5:7-9).

Maar wij zijn nog in de wereld (niet van de wereld) hebben daar een plaats en hebben daarin omgang met anderen (Want dan zou u wel de wereld moeten uitgaan. 1 Kor. 5:10). Wij komen dus dagelijks in aanraking met ongelovigen, op ons werk als werknemer en als zakenman in zaken.

Op ons rust de plicht voor ons levensonderhoud en dat van ons gezin, als we dat hebben, te zorgen.

Nu zijn van overheidswege en dit zal in de toekomst nog wel erger worden, allerlei bepalingen en voorschriften gegeven. In de eindtijd van de antichrist zal niet alleen op maatschappelijk terrein, maar ook op geestelijk gebied een organisatie worden opgebouwd (Openb. 17:13). In wat de laatste decennia is ontstaan, zien we een begin van deze dingen.

Voor een werknemer is het soms moeilijk en in verschillende vakken zelfs onmogelijk om werk te krijgen als men niet georganiseerd is. Voor de zakenman is het niet mogelijk zonder in een vakorganisatie te zijn materiaal en grondstoffen te krijgen. Er is dus sprake van dwang, die van de overheid uitgaat, die Gods dienares is en door God verordineerd (Rom. 13:14).

Wanneer ik dus tot een vakorganisatie moet toetreden, moet ik allereerst vragen welke beginselen daarin aanwezig zijn.

Voor de werkgever staat open de christelijke vakvereniging, een neutrale vakbond, en ook de eenheidsvakvereniging. Van de beide laatste wil ik alleen opmerken, zonder op politiek terrein te komen, dat haar beginselen niet altijd zuiver, soms zelfs verderfelijk zijn, van eerstgenoemde, dat het doel niet is in de vakvereniging alleen christenen te hebben, maar met christelijke beginselen rekening te willen houden.

Voor de werkgever bestaan ook vakorganisaties in verschillende kleuren, als R.K., neutraal of christelijk. Het lidmaatschap brengt het gevaar met zich, dat we op de een of andere dag voor een gewetensbezwaar kunnen komen te staan, als b.v. een werknemersbond haar macht gaat gebruiken om te staken of een werkgeversvereniging om arbeiders van het werk uit te sluiten.

De gelovige heeft dus wel steeds zorgvuldig te overwegen waarbij hij zich aansluit en als hij niet gedwongen wordt, doet hij m.i. beter zich helemaal niet bij een vakbond aan te sluiten.

Waar de dwang voor velen bestaat mag men bedenken, dat tot nu toe al die vakbonden zich op maatschappelijk terrein bewegen; eerst in de toekomst zal het geestelijk karakter op de voorgrond treden.

Wie door te weigeren in een vakbond te zijn geen werk kan krijgen of geen goederen en grondstoffen moet de gevolgen voor zijn rekening nemen en hierin met zijn gezin in overeenstemming zijn, daar ook zij de gevolgen hebben te ondervinden, om samen in het geloof deze beproeving te dragen.

Als slotsom wil ik dus opmerken, verbindt u dus niet als u niet gedwongen wordt. Moet u zich verbinden, doe het dan na rijp overleg en niet alvorens het in gebed tot God gebracht te hebben, maar treedt onmiddellijk uit, wanneer uw geweten bezwaard wordt. En oordeelt elkaar niet.

Bron: Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 86 (1945).

